

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kárpáti Miklós ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felperesnek, dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. július 7. napján meghozott, 26.P.24.181/2010/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperest arra kötelezi, hogy 8 napon belül a ... című napilap 4. oldalán a ...-án megjelent, valamint a ... archívumában az internetes oldalon megjelent „...” című cikkével azonos módon és betűmérettel és az internetes változatban az eredeti cikkel azonos ideig olvasható módon közölje az alábbi közleményt

„Helyreigazítás:

Lapunk ...-án megjelent számában, valamint a lap internetes archívumában „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a I.rendű felperes neve által gyártott H1N1 influenza vírus-tesztet egyetlen referencia-laboratórium sem vizsgálta be.

Valótlanul híreszteltük, hogy a ... Kórház főigazgatója tiltakozott volna az ellen, hogy referencia-igazolásnak tekintsék a I.rendű felperes neve számára kiadott okiratot. A valóságban a ... megkeresésére adott válaszában a kórház főigazgatója megerősíti, hogy a referencia-igazolásban a kórház felhasználói tapasztalatait rögzítették.

Valótlanul állítottuk, hogy a I.rendű felperes neve-nek három olyan betegségek szűrésére szolgáló baktérium-tesztje van, amelyeket hazai referencia-labor nem vizsgált be."

Ezt meghaladóan a felperések keresetét elutasítja.

Megállapítja, hogy a peres felek az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a ... Kft.-t (alperes címe), hogy fizessen meg Magyar Államnak külön felhívásra 67.500 (hatvanhétezer-ötszáz) forint kereseti és fellebbezési illetéket, míg a további 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére a felpereseket kötelezi a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az I. rendű felperes gazdasági társaság, és annak ügyvezetője, a II. rendű felperes keresetében az alperes által szerkesztett ... című napilap ...-án megjelent és a ... internetes archívumában is olvasható „...” című cikkében sérelmezett közlések miatt olyan tartalmú helyreigazításra kérték kötelezni az alperest, amelyből kiderül, hogy mely tényeket híreszteltek valótlanul, illetve mely való tényeket tüntettek fel hamis színben. Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mert álláspontja szerint a cikkben nem történt valótlan híresztelés, és nem keltett hamis látszatot sem.

Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozottnak találta és ítéletével kötelezte az alperest, hogy 8 napon belül a ... című napilap 4. oldalán, a ... napján megjelent szám „...” című cikkében alkalmazott betűmérettel közölje az alábbi közleményt:
„Helyreigazítás: Lapunk ... napján megjelent számában „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a I.rendű felperes neve által gyártott H1N1 influenza vírus-tesztet egyetlen referencia-laboratórium sem vizsgálta be. Valójában a labordiagnosztikai eszközök magyarországi forgalomba helyezésének eljárási rendjét szabályozó 8/2003. (III. 13.) ESzCsM rendeletben foglalt valamennyi feltétel teljesítését követően került sor arra, hogy az engedélyezési hatóság a szükséges okiratokat kiállította.

Valótlanul állítottuk, hogy a I.rendű felperes neve vírus-tesztje megbízhatatlan, alkalmatlan, hiteltelen és igazolatlan lenne. A valóságban egyetlen egészségügyi intézmény vagy beteg sem kifogásolta a termék minőségét, azt az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal igazolása alapján forgalmazzák.

Valótlanul állítottuk, hogy II.rendű felperes neve, a I.rendű felperes neve ügyvezetője, ál-referencia igazolást mutatott be. Azt a valós tény, hogy ... és ... forgalmazó cégek igazolást adtak arra vonatkozóan, miszerint az általuk tovább-értékesített H1N1 vírus-teszttel kapcsolatban semmiféle negatív felhasználói visszajelzést nem kaptak, abban a hamis színben tüntettük fel, mintha az igazolások illetéktelen helyről származnának.

Valótlanul híreszteltük, hogy a ... Kórház főigazgatója tiltakozott volna az ellen, hogy referencia-igazolásnak tekintsék a I.rendű felperes neve számára kiadott okiratot. A valóságban a ... megkeresésére adott válaszban a kórház főigazgatója megerősíti, hogy a referencia-igazolásban a kórház felhasználói tapasztalatait rögzítették.

Valótlanul állítottuk, hogy a **I. rendű felperes** nevének három olyan, súlyos betegségek szűrésére szolgáló baktérium-tesztje van, amelyeket haza referencialabor nem vizsgált be. A valóságban a I.rendű felperes neve csak olyan baktérium-teszteket forgalmaz, amelyeket a jogszabály feltételeinek megfelelően vizsgáltak, ezeket a vizsgálatokat minden esetben hazai laboratóriumok végzik."

Kötelezte az alperesi lapot kiadó kft-t, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek fejenként 21.875-21.875 forint perköltséget, mely a felperesi jogi képviselő munkadíját terhelő áfát is magában foglalja, valamint az államnak külön felhívásra 21.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazításra vonatkozó anyagi és eljárási jogi rendelkezésekre, a Ptk. 79. § (1) bekezdésére, a Pp. 342. § (2) bekezdésére, 345. § (2) bekezdésére hivatkozott.

Rámutatott arra, hogy a felperesek és az alperes álláspontjának alapvető különbsége abban áll, hogy a cikkben többször előforduló „referencia-igazolás” kifejezésnek milyen tartalmat tulajdonítanak. A felperesek azokat a dokumentumokat tekintik referencia-igazolásnak, amelyek szerint semmiféle minőségi kifogás nem merült fel az I. rendű felperes termékeivel kapcsolatban, de ilyen igazolások a felperesek szerint az egészségügyi szervek, illetőleg hatóságok által kibocsátott hasonló tartalmú okiratok is. Az alperesi álláspont ezzel szemben az volt, hogy referencia-igazolás kizárólag olyan alapos laboratóriumi vizsgálat nyomán keletkezhet, amelynek során a felperesi termékeket korábban már bevizsgált és elismerten használható hasonló termékkel vetik össze, és e vizsgálat eredményeként megállapítható, hogy a felperesi termékek megfelelően alkalmazhatóak.

Az elsőfokú bíróság nem tekintette vitásnak, hogy az I. rendű felperes által gyártott labordiagnosztikai eszközök forgalomba hozatala a 8/2003. (III. 13.) ESzCsM rendelet szabályai szerint történt és, hogy az I. rendű felperes rendelkezik a rendeletben megkívánt igazolással. Abból, hogy ennek ellenkezőjére az alperes sem hivatkozott, az elsőfokú bíróság egyértelműen arra következtetett, hogy a felperesek eljárása megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek. Azon alperes által megfogalmazott igényből, hogy „illő lenne” olyan dokumentumokat beszerezni, amelyeket az alperes elvárna a felperestől, az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem vonható le olyan következtetés, hogy a felperesi termék megbízhatatlan, alkalmatlan, hiteltelen és igazolhatatlan lenne. Az elsőfokú bíróság utalt továbbá arra, hogy az alperesi cikk alatt megjelent keretes írásban hivatkozott piacfelügyeleti eljárás nevéből adódóan sem azonos egy olyan jellegű vizsgálattal, amelyet az alperes kívánatosnak tartana.

Kifejtette továbbá az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes okkal nevezheti a kereskedelmi partnerei által kiadott igazolásokat referencia-igazolásnak. A ... Kórház által kibocsátott dokumentumnak nem az a tartalma, amit annak az alperes tulajdonított. A levélben a főigazgató megerősítette azt, hogy mint felhasználónak volt jogosultsága a

termékkel kapcsolatos tapasztalatairól felvilágosítást adni. Az alperes azt is megkísérelte igazolni, hogy a ... egészségügyi hatóság nem jogosult ilyen tartalmú referencia igazolás kiadására, azonban a felperesek a ... Köztársaság Közegészségügyi Hivatalától származó okiratra vonatkozó cikkbeli közlést nem is tették a kereset tárgyává.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a hivatkozott rendelet szerinti igazolás megszerzéséhez az I. rendű felperes cégének egy teljesítőképesség-értékelést kellett elvégeztetnie az erre szakosodott laboratóriumban. A felperes ennek a jogszabályi kívánalomnak is megfelelt, a vizsgálatot az ... Intézet (helyesebben: a ... (...) Kft.) laboratóriumában el is végeztette. A hatóság nem vitásan befogadta a felperes által csatolt dokumentumokat, a felperesi terméket nyilvántartásba vette.

Az elsőfokú bíróság az egyes sérelmekkel kapcsolatban rámutatott még arra is, hogy a felperes a hatósági igazolás megszerzéséhez szükséges referencia laboratóriumi vizsgálatokat előzetesen elvégeztette, ezért valótlan az alperes ezzel ellentétes tényállítása. Nincs olyan kötelezően beszerzendő vizsgálati dokumentum, amellyel az I. rendű felperes ne rendelkezne, ezért valótlan állítás az, hogy a felperesi termék megbízhatatlan, alkalmatlan, hiteltelen és igazolatlan. Megállapítható volt az is, hogy az alperes nem tudta igazolni, hogy a felperesi termékekkel kapcsolatban bármiféle szakmai vagy egyéb kifogás felmerült volna és azt sem, hogy a felperesek „ál-referencia igazolásokat” mutattak be. A ... Kórház által kibocsátott dokumentum az elsőfokú bíróság szerint is alátámasztja, hogy a víruseszttel kapcsolatos minőségi kifogás nem merült fel.

Az alperes arra sem szolgáltatott bizonyítékot, hogy az I. rendű felperesnek olyan három, súlyos betegségek szűrésére szolgáló baktérium-tesztje lenne, amelyet egyetlen hazai referencia labor sem vizsgált be. A bíróság az alperes által csatolt, táblázati formában összefoglalt dokumentumot önmagában nem tartotta elégségesnek annak alátámasztására, hogy a felperesek a megfelelő vizsgálatokat ne végeztették volna el. Az alperes által ilyen intézetként kijelöltek közül az ÁNTSZ ... Intézete nem a végső terméket vizsgálta, míg a másik intézetben, az ... Intézetben a felperesi előadás szerint a vizsgálat megtörtént, és az alperes ennek ellenkezőjét nem igazolta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes eredményes bizonyítással szolgálni nem tudott, és a valóságot nem tudta igazolni a saját nyilatkozataival kapcsolatosan, ezért őt helyreigazításra kötelezte. Mivel a felperes nem indított sajtó-helyreigazítási eljárást az internetes megjelenést biztosító szerkesztőséggel szemben, a bíróság a helyreigazítást csak a papír-alapon megjelenő napilapban rendelte el, az internetes megjelenés vonatkozásában azonban a keresetet elutasította.

A perköltségről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, míg a kereseti illetékről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen valamennyi peres fél fellebbezett.

A felperesek fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására és a ... internetes archívumában történő helyreigazítás közlésére kötelezésre is irányult.

Kifejtették, hogy a bíróság összetévesztette a ... Szerkesztőség alá tartozó online változatot az alperes által gondozott ... archívummal, ami úgyszintén internetes változat. Utaltak arra, hogy a másodfokú bíróságnak hivatalos tudomása van arról, hogy az archívumban megjelent cikkek az alperes szerkesztőségének felelősségi körébe tartoznak. Az alperes a jelen perben nem is tett arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy az archívum nem a ... Szerkesztőségének égisze alá tartozna.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes terjedelmében történő elutasítását kérte.

Azon megállapítással kapcsolatban, hogy valótlannul állították, miszerint az I. rendű felperes által gyártott vírusesztest egyetlen referencia laboratórium sem vizsgálta be, ezzel szemben valójában a felperesek a szükséges okiratok kiállításának valamennyi előfeltételét teljesítették, változatlanul azt emelte ki, hogy az elsőfokú bíróság tényállításnak tekintette a tartalmában vélemény kifejtését magába foglaló megfogalmazást. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a PK 12. számú állásfoglalás előírásait, mert az egymással összetartozó részeket nem egységesen vette figyelembe. Megismételte azt a tényelőadását, hogy a H1N1 járvány várható elterjedéséről szóló híradások idején az egészségügyi világszervezet a ... Intézet által is vizsgált, bizonyítottan hatásos tesztet juttatott el Magyarországra. A felperesek ekkor a tesztjük demo verzióját - nem hivatalosan - megküldték az ÁNTSZ ... Intézetének, amely azt nem találta önálló diagnosztikára alkalmasnak. A felperesek a végleges változathoz nem küldtek kipróbálásra ennek az intézetnek és nem kértek hivatalos vizsgálati eljárást sem, vélhetőleg a jelentős költség okán. Az elsőfokú bíróság tehát tévesen értékelte a leírtakat, mert az írás csak annyit közölt, és ez igaz is, hogy továbbra sem tudni, hol történt a vizsgálat.

A megbízhatatlan, alkalmatlan, hiteltelen és igazolatlan jelzők úgyszintén véleménynyilvánításként értékelhetők, amelyek nem alapozhatják meg felperesek helyreigazítási igényét.

Az „ál-referencia igazolások”-ra vonatkozóan az elsőfokú bíróság az alperes határozott, sarkos véleményét „igazította helyre”, és helyt adott annak a felperesi törekvésnek, amely a szöveghelyreigazításból kiragadva értékelte a kifogásolt részeket.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a ... Kórház főigazgatójának nyilatkozatát is tévesen ítélte meg. Az alperes kifejezetten vitatja, hogy a felpereseknek keresetjogi joga lenne, mert a kijelentés egyértelműen és kizárólag az adott kórházra vonatkozik. Amennyiben a perbeli legitimáció mégis megállapítható, a közlés egyértelműen véleménynyilvánításnak minősül. A főigazgató 2010. április 2-i levelében a „referencia” kifejezés jelentésének magyarázatával kezdte a válaszát, majd kifejtette, hogy nem végzett megfelelőség-értékelést. A közlés jogosan volt úgy értelmezhető, hogy a főigazgató „tiltakozott” a kórház részéről kiadott igazolásnak referencia-igazolásként való minősítése ellen.

Az I. rendű felperes három baktérium-tesztjével kapcsolatosan sérelmezett megfogalmazást illetően azt fejtette ki, hogy a referencia laboratóriumok kijelölése éppen a termékek megfelelőségi vizsgálatának elvégzését szolgálja. Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet az ÁNTSZ ... Intézetétől kapott szakvéleményre nem is tért ki, így nem világos, hogy miért nem fogadta el bizonyítékként.

Külön sérelmezte az alperes a terhére megállapított perköltség összegét, annak felülbírálatát arra az esetre is kérte, ha jogorvoslati kérelem egyébként nem teljesíthető. Kiemelte, hogy a 32/2003. (VIII. 22) IM rendeletben foglaltaktól történő eltérést a bíróság indokolni köteles, ezért kifogásolta a munkadíjnak a „kétszeres mértékben” való megállapítását.

Fellebbezésének kiegészítésében arra is hivatkozott, hogy az I. rendű felperes tesztjének először csak a forgalmazását függesztették fel, de a legújabb híradások szerint az engedélyt vissza is vonták.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben a saját fellebbezésükkel nem érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozták. Előadták, hogy az engedély visszavonása megfelel a tényeknek, azonban a szóban forgó közigazgatási határozatot a bíróság előtt megtámadták.

A felperesek fellebbezése teljes egészében, az alperes fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a teljes körűen feltárt tényállásból részben helytálló jogi következtetést vont le, míg egyes sérelmeket illetően, valamint a valóság közlése, és a járulékos kérdések tekintetében indokolt volt az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a következők szerint.

A Fővárosi Ítéltábla elsősorban arra mutat rá, hogy a jelen perbeli újságcikket érintő tényállások egy része tárgya volt a peres felek között folyt egyéb sajtó-helyreigazítási pereknek is (Fővárosi Bíróság 22.P.20.781/2010. - Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.950/2010., Fővárosi Bíróság 8.P.23.561/2010. - Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.372/2010., Fővárosi Bíróság 8.P.23.562/2010. - Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.373/2010.), amelyekben a peres felek több olyan okiratot csatoltak és olyan előadásokat tettek, amelyek a jelen per elbírálásánál is értékelhetőek voltak. Mint a másodfokú bíróság már korábban is kifejtette, nincs annak akadálya, hogy a bíróság a saját hivatalos tudomását, vagy a más perekben feltárt bizonyítási anyagot a jelen ügyben is felhasználja. Kiemelendő azonban, hogy a sajtó-helyreigazítási ügyekben mindig az adott sajtó megnyilatkozást kell alapul venni, és azt a konkrét helyreigazítási kérelem tükrében vizsgálva kell elbírálni, hogy megvalósultak-e a Ptk. 79. § (1) bekezdése szerinti feltételek.

A Ptk. 79. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel azt kellett megítélni jelen perben is, hogy a felperesek alappal igényeltek-e sajtó-helyreigazítást az alperestől, vagyis fennállnak-e a sajtó-helyreigazítás törvényi előfeltételei, az alperes a cikkben tett-e valótlan tényállítást vagy híresztelést, vagy való tényeket hamis színben tüntetett-e fel. Az egyes felperesi sérelmek vizsgálatát a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben is felhívott jogszabályok, valamint a PK 12., 13. és 15. számú állásfoglalásai alapján végezte el.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a Fővárosi Ítéltábla azon felperesi sérelmek tekintetében, amely szerint az I. rendű felperes víruseszte megbízhatatlan, alkalmatlan, hiteltelen és igazolatlan lenne, és nem tartotta alaposnak a helyreigazítási

igényt azon alperesi közléssel kapcsolatban sem, hogy a II. rendű felperes „ál-referencia igazolásokat” mutatott be. Ezek a kérdések a másodfokú bíróság álláspontja szerint olyan szakmai vitának minősülnek, amelyek a PK 13. számú állásfoglalás III. pontja értelmében nem képezhetik sajtó-helyreigazítás tárgyát, és nem eredményezhetnek sajtó-helyreigazításra való kötelezést (2. és 3a). pontok).

Az alperesi újságcikk tartalmából, valamint szövegösszefüggéseiből kiolvashatóan a tényleges vita tárgya az volt, hogy a felperesek nem mutattak be olyan típusú referencia-igazolást, amely bizonyos összehasonlító vizsgálatok eredményeképpen jött létre, tehát ami szakmai természetű referencia-igazolás lett volna.

A felperesek - mint ezt már korábbi eljárásokban is megállapítást nyert - rendelkeztek a 8/2003. (III. 13.) ESzCsM rendeletben előírt olyan jellegű referencia-igazolással, amelyet a ... (...) Kft. állított ki, és amely tartalmában megfelelt a rendeletben foglaltaknak, és egyben elegendő is volt az adott eszköz hatósági nyilvántartásba vételéhez. 2009. őszétől kezdődő időszakban a H1N1 gyorstesztetek ugyanis nem tartoztak a rendelet 2. sz. mellékletében felsorolt magasabb kockázatú eszközök közé, ezért az alkalmazhatóságukkal kapcsolatos felelősség a gyártót (felhasználót) terhelte. Ennek az előírásnak megfelelően a gyártó feladata volt egy engedélyezési eljárás lefolytatása.

Az alperes éppen azt sérelmezte, hogy gyakorlatilag nincs olyan hatóság, amely jogosult lenne a termék szakmai, megfelelőségi vizsgálatának elvégzésére. A jogszabály szerint az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal kizárólag piacfelügyeleti ellenőrzést végezhet és - csak a felmerült gondok esetén - intézkedhet a forgalmazás felfüggesztéséről vagy a termék forgalomból való kivonásáról. A perben igazolást nyert az is, hogy az ÁNTSZ-nek, illetőleg az ÁNTSZ ... Intézetének sincs a teszt megítélésére vonatkozó kompetenciája, ezért szerzett be a II. rendű felperes egy másik cégtől referencia-igazolást a termék megfelelőségére nézve.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint annak ellenére, hogy az I. rendű felperes a jogszabályi rendelkezésnek eleget tett és az általa kötelezettség hiányában elvégeztetett vizsgálat alapján regisztrálták is a termékét, az alperes joggal sérelmezhet, hogy a jogszabályi háttérből adódóan nincs a gyártónak olyan kötelezettsége, hogy az eszköz alkalmazhatóságára, megítélésére vonatkozó részletes vizsgálati eljárást lefolytassa. Mivel a felek a „referencia-laboratórium” kifejezés tartalmát eltérően értelmezték, ennek tükrében az valós, hogy nincs olyan referencia-laboratórium, amely a terméket - az alperesi értelmezésben - „bevizsgálta” volna. Az is megfelel a valóságnak azonban, hogy a felperesek a regisztrációhoz megkívánt feltételt teljesítették, elvégeztettek egy vizsgálatot, amelynek eredményeként a terméket nyilvántartásba vették. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a felpereseknek azon közlés miatti sérelmét, hogy nincs olyan referencia-laboratórium, amely a terméket a köznap értelemben bevizsgálta volna, teljes egészében megalapozottnak találta (1. pont),

Ugyanakkor az ezzel kapcsolatos további közléseket tekintve - hogy a II. rendű felperes egy ... és ... kereskedő, illetve marketingcég igazolásait - „ál-referencia igazolások”-ként mutatják fel, a Fővárosi Ítéltábla szintén olyan szakmai vitának tekintette, amely kívül esik a jelen eljárásban vizsgálható kérdések körén (3a). pont).

Más megítélés alá esik viszont az a közlés, amely a ... Kórház főigazgatójának közleményére vonatkozik. A főigazgató határozottan úgy nyilatkozott, hogy a kórház nem végzett megfelelőség-értékelést, de a csatolt levélből (1/F/4. számú irat) nem olvasható ki olyan tartalom, hogy a főigazgató tiltakozott volna az általuk adott igazolás referencia-igazolásként történő értékelésével szemben. A levél éppen azt tartalmazza, hogy „minden felhasználónak joga van tájékoztatást, felvilágosítást adni egy termékkel kapcsolatos saját tapasztalatairól, és ez történt ebben az esetben is”. Ezért ez a helyreigazítás iránti kérelem a másodfokú bíróság szerint is megalapozott volt (3b. pont).

Az alperes által csatolt ún. lista (3/A/1. számú irat) felsorolta az egyes betegcsoportokkal kapcsolatban referencia-igazolás kiadására alkalmas intézeteket. Ezek között szerepel a felperesek által megjelölt ... Kft. is.

Az alperes erre vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy ez az intézet csak bizonyos TBC megbetegedésekkel összefüggésben tekinthető referencia-laboratóriumnak. Az erre irányuló bizonyítás az alperest terhelte, emiatt az alperesre kellett hárítani a bizonyítás sikertelenségének következményeit is, tehát a másodfokú bíróság is a felperesi előadást fogadta el.

Megalapozott volt a kereset a három, súlyos betegség szűrésére szolgáló baktérium-tesztel kapcsolatban is, mert az alperes e vonatkozásban sem bizonyította állításait (4. pont).

Egyetértett a másodfokú bíróság az alperessel abban, hogy az elsőfokú bíróság kifejezetten nem indokolta meg az ÁNTSZ ... Igazgatóságának közlésében foglaltakkal összefüggésben előterjesztett védekezésének figyelmen kívül hagyását, amelyben arra történt utalás, hogy a vizsgálat idején a felperesi termék még nem volt készterméknek tekinthető, a kész terméket pedig nem vizsgálták. A másodfokú bíróság ezt tényként elfogadta, viszont úgy ítélte meg, hogy ennek a kérdésnek jelen per eldöntése szempontjából érdemi jelentősége nem volt.

A Fővárosi Ítéltábla a való tények közlésére vonatkozó helyreigazítást csak a kórházi főigazgatói nyilatkozattal összefüggésben (3b). pont) látta indokoltnak. E tekintetben utal a PK 15. számú állásfoglalás alapján kialakult bírói gyakorlatra, amely szerint a való tény közlése akkor indokolt, ha az a valótlan megértéséhez szükséges, és a megállapítást alátámasztó körülmények is ismertek.

A valótlan megértéséhez nem szükséges megállapításokon túl a felperesek által valóságként közölni kért tényeket illetően a másodfokú bíróság nem rendelkezett kellő adattal. Így az azt alátámasztó adatok hiányában nem rendelkezhetett annak valóságként való közléséről, hogy a szükséges okirat kiállítására a perben említett rendeletben foglalt valamennyi feltétel teljesítését követően került sor, illetve az I. rendű felperes csak olyan tesztek forgalmaz, amelyek a jogszabályi feltételeknek megfelelő vizsgálaton átesnek, s mindezeket hazai laboratóriumok végzik. Indokolatlan volt annak részletezése is, hogy a ... és ... forgalmazó cégek igazolása mit tartalmazott. Emiatt tehát a valóság közlése tekintetében hozott elsőfokú bírósági ítéleti rendelkezést is megváltoztatta a másodfokú bíróság.

Megalapozottan sérelmezték a felperesek, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt a keresetnek az általuk jelzett internetes megjelenés vonatkozásában. A felperesi fellebbezésben foglaltakkal egyezően megállapítható volt, hogy az adott esetben nem az alperestől elkülönült sajtószerv által szerkesztett online kiadásról, hanem az alperes szerkesztőségi felelősségi körébe tartozó ... internetes archívumáról van szó. Mivel a felperesek a helyreigazítási kérelmükben és a keresetükben kifejezetten kérték a helyreigazítást az archivált megjelenés tekintetében is, nem volt jogszabályi akadálya az ítéleti rendelkezés ezen igény szerinti megváltoztatásának.

Osztotta a felperesi álláspontot a Fővárosi Ítéltábla abban a kérdésben is, hogy a sajtóperben alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseken alapuló és így kialakult bírói gyakorlat szerint nem értékelhetők a sérelmezett sajtótermék megjelenését követően beállott változások, mivel a sajtószervnek - a Pp. 345. § (2) bekezdése értelmében - már a megjelenéskor rendelkeznie kell azokkal a bizonyítékokkal, amelyekre tényállításait alapozta, és az abban közöltek akkor tekinthetők való tartalmúnak, ha a megjelenés időpontjában fennálló helyzetnek megfelelnek. Csak ennek alapján értelmezhető az a speciálisan sajtóperekre vonatkozatható iránymutatás, hogy a perben azt kell elbírálni, alappal tagadta-e meg a sajtószerv az önként történő helyreigazítást.

Ezért tényként ugyan rögzíthető a termék későbbi forgalomból történt kivonása, de ennek a per eldöntése szempontjából a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem volt értékelhető jelentősége.

Az alperes azonban megalapozottan sérelmezte a terhére megítélt perköltség összegét is, amely vonatkozásban a Fővárosi Ítéltábla arra is utal, hogy a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja helyett - a meg nem határozható perértékre tekintettel - a 3. § (3) bekezdését kell alapul venni. Azt az érvelést is osztotta, hogy a felhívott rendelkezéstől eltérő munkadíj megállapítást indokolni kell a 3. § (6) bekezdése értelmében. Az eljárás jelen szakaszában azonban ennek a kérdésnek már nem volt jelentősége, mert a Fővárosi Ítéltábla megállapítása szerint a közel azonos mértékűnek tekinthető pernyertesség-pervesztesség folytán a felperesek és az alperes is maguk kötelesek viselni a költségeiket, a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint.

Tévedett az elsőfokú bíróság a kereseti illeték összegét illetően is, mert az helyesen 27.000 forint.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság teljes terjedelmében felülbírált ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárási költség viseléséről a Pp. 239. §-a alapján irányadó 81. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

Budapest, 2011. január 20.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.. Vuleta Csaba s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő